

Doučuji na ZŠ ve školním klubu. Doučuji prvňáka (Matyáš) a dva čtvrtáky (Honzík a Lukáš). Když se nedostaví doučovatelka, která doučuje paralelně se mnou, přibírám ještě její svěřence a to tři druhačky (Maruška, Kája, Gloria) a třetáčku (Bára).

Prvňáka Matese doučuji druhým semestrem a dosud se nic nezměnilo. V minulé reflexi jsem psala o tom, že bych ocenila, kdybych mohla nahlédnout do jeho diagnostiky, pokud nějaká existuje. Dnes již vím, že žádný „papír“ nemá, ale třídní učitelka žádá po rodičích, aby s ním šli na vyšetření. Mates vyžaduje veškerou moji pozornost (jakmile mu ji nedávám, začíná výskat), je neposedný (nedokáže dlouho sedět na židli) a není pečlivý. Setkáváme se jednou týdně ve škole na jednu vyučovací hodinu. Nebaví ho psaní a tomu odpovídají i výsledky z českého jazyka. Jeho písanka je nevzhledná. Často odmítá během hodin spolupracovat s třídní učitelkou i s asistentkou a pracovat samostatně, takže to, co nesplní ve škole, dostává za domácí úkol. Často tedy dopisujeme především písanku (ve které často neví, co zrovna píše za písmeno a už vůbec mu nezáleží na tom, aby jeho verze písmena byla alespoň trochu podobná předloze).

Také dopisujeme matematiku, která ho příliš nezajímá, a proto při doplňování vymýšlí různé hlouposti. Nedokáže se v kuse soustředit, takže je potřeba vždy po jednotlivých úkonech si popovídat a pak pracovat dál. Ve škole ho baví tělocvik. Doma dělá úkoly s maminkou, o které rád vypráví, stejně tak rád vypráví o tatínkovi. Občas mám lehké pochybnosti o výchovných metodách rodičů.

Dále doučuji dva čtvrtáky. První z nich – Honzík - je velmi snaživý a moc se spolu nasmějeme, je na něm vidět, že je o dost starší než jeho spolužák (asi o tři roky). Vždy odhalí, když si z nich dělám legraci. V minulé reflexi jsem psala, že nevím, proč chodí na doučování, když je tak chytrý. Poté, co jsem ho tento semestr převzala od druhé doučovatelky a mám s ním častější kontakt, tak se mi podařilo odhalit, že je dysgrafik. Nerozeznává délku hlásek, kdy jaké slovo končí,... Dělá mu problém zapamatovat si vzory podstatných jmen, vyjmenovaná slova si nepamatuje prakticky vůbec. V matematice špatně počítá, protože je zbrklý a nevšímne si znaménka. Také má řečovou vadu – zadržává se. Dělá různé sporty, hraje fotbal, judo a ještě nějaký bojový sport, jehož název si nejsem schopná zapamatovat a pravděpodobně bych ho nebyla schopná ani napsat. Baví ho hrát hry na počítači a to konkrétně GTA.

U druhého ze čtvrtřáků – Lukáše - bych také ocenila, kdybychom mohli dostávat diagnostiku žáků (protože nejsem v této oblasti školená, nedokážu ani posoudit, co by mohl mít, pokud tedy něco má), pokud nějaká existuje. Neposedí, vyžaduje pozornost, neudrží pozornost. Příklady do matematiky počítá v leže pod lavicí. Často předvádí psa, či jiná zvířata, schovává se za skříň a pobíhá po třídě. Vše, na co přijde řeč, převede na jeho oblíbenou počítačovou hru Minecraft. Počítá-li příklad a objeví se mu tam např. číslo 14, vzpomene si, že v Minecraftu stavěl budovy ze 14 kostek. Čteme-li z čítanky a narazí-li na nějaké slovo, které mu připomene Minecraft, hned o tom začne. Má psa Ďapku, o kterém také rád vypráví, vysvětluje mi, jak ho cvičí atd. Psa Ďapku využívám jako motivaci, proč by se měl vše naučit na doučování. Pokud si napíše úkoly na doučování, bude si doma moct hrát s Ďapkou delší dobu.

Pokud se na doučování nedostaví doučovatelka, která se mnou doučuje paralelně, přebírám její svěřence.

Třetáčka Bára je velmi tichá a učenlivá. Často během výuky pláče, protože se bojí, že si ji po výuce nevyzvednu, že na ní zapomenu, případně, že ji nepustím domů i přesto, že má napsáno v deníčku od rodičů, že ji pustit domů samotnou mám. Mluvila jsem o tom s její učitelkou a bylo mi řečeno, že takto pláče často i kvůli tomu, že se bojí, že na ní maminka zapomene atd. Takže se vždy snažím ji přesvědčit, že je vše v pořádku, že kdyby hrozilo, že nepřijdu na doučování, že jí to řeknu týden dopředu, případně že jí dá vědět paní učitelka. Také ji vehementně ujišťuji, že když má v deníčku napsáno, že má jít po doučování hned sama domů, tak že ji samozřejmě pustím atd. Snažím se jí dávat jistotu. Probíráme spolu především matematiku, která ji moc nejde. Největší problém jí dělají slovní úlohy. O své rodině toho moc nenamluví. Raději povídá, co se stalo ve škole. Hned, jak se vidíme, mi hlásí, kolik má ten den úkolů, co všechno musíme udělat a čím by nejraději začala.

Dále také přebírám tři druhačky. První – Maruška - je poslušná a pracovitá, má jednoho bratra a ze školy ji vyzvedává maminka, která často chodí pozdě, a malou musím nechávat stát na vrátnici, z čehož je vždy hrozně nešťastná. Vždy dělá to, co jí řeknu, dává pozor a vždy hlásí, co mají ten den za úkoly. Naše setkání trvá také jednu vyučovací hodinu. Je moc šikovná a vždy tu druhou druhačku okřikuje, aby tolik nezlobila. Hrozně ráda vypravuje o tom, co dostala nového na sebe a co by si ještě přála.

Druhá druhačka – Kája - často nechce spolupracovat a neustále se mě ptá, proč to má dělat, k čemu jí to bude a oznamuje mi, že jí to nebaví. Někdy si začne během doučování

oblékat bundu a boty s tím, že jde domů, že na doučování nebude. Zatím ji stačí vysvětlit, že ji samotnou pustit domů nemůžu, že si pro ni musí přijít strýc nebo maminka a ti před školou nečekají pořád. Stále jí chybí nějaké pomůcky, většinou pouzdro s tužkami a pastelkami. Nakonec ho ale přeci jen většinou vytáhne z aktovky s tím, že mi lhala. Také mi odmítá říkat, jaké mají domácí úkoly, a když mi to prozradí první druhačka, tak ji následně vynadá, že to říkat neměla. Občas strhne k neplechám i první druhačku. Baví ji mluvit o rodině, o svých devíti nebo deseti sourozencích (vždy, když se ji zeptám, kolik má sourozenců, tak mi odpoví buď že je z deseti sourozenců, nebo že má deset sourozenců), je z nich nejmladší. Pokaždé, když ji potřebuji uklidnit, zavedu řeč právě na rodinu, o které se rozpovídá a zapomene na nezbednosti, které chtěla provádět.

Třetí druhačka – Gloria - se doučování moc často neúčastní. Chodí na něj teprve asi dva měsíce a vidím ji jen málokdy, takže toho o ní moc nevím. Nejde ji matematika, a když má dělat úkol, tak se snaží opisovat a jinak podvádět. Hrozně ráda tropí neplech s druhou druhačkou - Kájou. Používá výmluvy jako: Dopočítám to doma s mamkou. Nebudu počítat tady, doma si to s mamkou procvičím... ale obyčejně pomůže argument: a proč tě tedy maminka přihlásila na doučování? Sklopí hlavu a počítá.

Během doučování, kdy jsem na všechny svěřence sama, vládne často chaos. Přesto se ale najdou dílčí úspěchy. Ti, jenž spolupracovat nechtějí, toho během jedné vyučovací hodiny moc nestihnou. Ti, kteří spolupracují a mají snahu, napíší úkoly a často ještě vysvětlíme látku, které nerozumí. Nejobtížnější je skloubit dva ročníky. Každý ročník má samozřejmě jinou učební látku a každý potřebuje dělat něco jiného. Když se do toho připočítá potřeba každého z dětí mít moji pozornost, u některých veškerou moji pozornost, je to velmi obtížné. Děti také mají potřebu sdělovat těm mladším, že to, co dělají je přeci ohromně jednoduché a jak je možné, že to nevědí. Následně se mladším buď nechce pracovat, nebo by se rády přely.